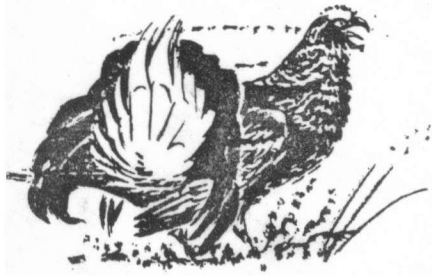

DAGEXCURSIE NAAR DE
HAARLER- EN HOLTERBERG
24 maart 1990

Francoise Tabois

De Haan

Bij een bedekte lucht en een temperatuur van $\pm 10^{\circ}$ C. betraden we het gebied waar, op de heidevelden, als enige plek in ons land nog Korhoenders leven en zich voortplanten. Met de Havik in de buurt een hele opgave.

In het bos, waar we onze wandeling begonnen, viel het grote aantal Vinken op. Mezensoorten, waar vooral de Kuifmees uitsprong. Een paar groepen Sijsjes, waaronder eenmaal Barmsijzen. Op een open stuk zat, boven in een struik, de Roodborsttapuit te zingen. Een eenvoudig liedje.

en het Hoen

Waar we in de buurt van de hei kwamen vlogen 5 Korhoenders over de weg en weer terug om in de hei te verdwijnen. In een kale boom ontdekten we een haan en verderop een tweede, eveneens in een boom.

We boften. Iemand die op de fiets langs kwam stapte af en zette een telescoop op, gericht op een van de hanen. Hij bood ons aan er gebruik van te maken. Het bleek dat hij met nog twee andere mensen op zich genomen had om bij toerbeurt hier aanwezig te zijn om door middel van de telescoop de mensen er van te weerhouden over het hek te stappen, met alle eventuele gevolgen van dien.

Boomleeuwerikken en Wulpen waren talrijk, met er tussendoor de Veldleeuwerik. Prachtig zijn de jeneverbessen in dit gebied. De roep van de Havik paste wel in dit geheel. De Geelgors werd enkele malen gehoord. Maar voor het echte balderen waren we toch nog te vroeg volgens de man met de telescoop, die hier inventariseerde.

Voor Frank kwam het absolute hoogtepunt op de terugweg.

Hij ontdekte de Kapekster en dat was voor het eerst dat hij hem zag!

Verder nog zingende Goudhaantjes, één zingend Vuurgoudhaantje en, om bij het edelmetaal te blijven, een Goudvink.

De Klap(ekster)
op de Vuurpijl!